

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Vakációra vakáció.

Pécs, 1898. szept. 30.

Semmi sem állítja jobban vissza régi fényébe az ország közvéleménye előtt az ellenzéknek az utóbbi időben bizony erősen meghomályosodott presztizsét, mint az a tajtékzó düh, a mely a kormányparti ujságpapírosokból feléjük sugárzik már a híre is annak, hogy az ellenzék készül megemberelni magát s tüzzel-vassal rajta lesz, hogy a kiegyezési kérdésben a törvény világos rendelkezésének megkerülését megakadályozza.

De nemcsak az ujságok, hanem maguk a kormány tagjai is kiállnak már a forumra és rémületüknek az ellenzéki akció becsúszásával adják világos tanujelét, mikor minden mulasztásuknak egyedüli okozójául az ellenzékét állítják oda, a mely obstrukciós kedvében sem őket, sem a törvényhozást nem engedi munkálkodni az ország javára.

Az obstrukció rémképétől való nekidühödés egyik klasszikus példájával szolgált a napokban a „Pécsi Napló“ a városok rendezéséről írt cikkében, a másikkal meg Bánffy báró az országos jegyzői kongresszus küldöttségének adott válaszában.

Vegyük sorra mindakettőt, megérdemlik már csak kuriózum kedvéért is.

Abból az alkalomból, hogy a belügyi tárca költségvetésének tárgyalásakor a képviselőház pénzügyi bizottságában szóba került a városok rendezésének kérdése is s a miniszter jelezte, hogy ebben a tárgyban készül is már a javaslat, a „Pécsi Napló“ kirohanást intéz a törvényhozás „szélső elemei“ ellen, a kik „minden igazat felhasználnak, hogy az ellenzék az obstrukció sivatagjába ugrassák. Ebbe a sivár természetlenségbe akarnak temetni minden tervet, a mit a kormány a képviselőház elé hozni akar,“ s hozzáteszi, hogy kérdés, az ország meddig bírja türellemmel és kitartással a koplalásban.

Valóban szörnyű a vád, csak hogy eltevéstette kedves laptársunk az adreszt, mikor ezt a vádat az ellenzékhez intezi; mert hát hol van az a város rendezési javaslat, a melyet azoknak a csunya „szélső

elemeknek“ az obstrukciója miatt tárgyalni nem lehet s egyáltalán tárgyal-e valami érdemlegeset a törvényhozás az ideiglegesen esztendőben, s ha nem tárgyal, hát ki volt ennek az oka, az ellenzék-e, a mely még a költségvetést is rövid három hét alatt keresztülbocsátotta az országgyűlési tárgyalás retortáján, a mire előbb még soha sem volt eset, de még ezt a három hetet is a kormánypart kivezényelt szónokai beszélték ki.

Ugy tudjuk, hogy a kormány egyszer már közrebocsájtott egy városrendezési javaslatot; hát ugyan mi akadályozta a miniszter urat abban, hogy ezt a törvényhozásnak is betérjessze s ott letárgyaltassa? Az ellenzék bizonyára nem, hanem előbb az a szempont, hogy az új városrendezési törvény újabb terheket róna az államkincstárra, a mi veszedelmesen megingathatná a pénzügyi egyensúlynak mesterségesen föntartott épületét.

No de nem veheti rossz néven senki az ilyen vádaskodást a „Pécsi Napló“-tól, mikor ilyenhez a nagy Bánffy maga adta meg a tónust.

Mikor az országos jegyzői kongresszus küldöttsége tisztelgett nála, hogy helyzetük javításáért s a többi közt a tisztviselők vasuti kedvezményének rájuk való kiterjesztéséért könyörögjenek, hát teljes jóidulattal biztositotta a községi jegyzőket, ő szívesen megadna nekik tynkot, kalácsot, de hát az a fránya ellenzék mindent megobstruál s ezen hajótörést szenvednek az ő legjobb szándékai.

Hát jó is odaállítani bűnbaknak az ellenzék a választókra oly nagy befolyást gyakorló jegyzők elé, legalább annál nagyobb odaadással fogják a választásoknál tolni a kormány szekerét, hogy ez végkép elgázolhassa az ellenzékét, a mikor aztán el lesz háritva a kormány áldásos működésének utolsó akadálya is az utból s felvirulnak az aranjú szék napok a közigazgatás igavonóra is, mert akkor nem lesz sürgősebb dolga a kormánynak, mint a községi jegyzőket busás fizetéssel beiktatni az állami tisztviselők fényes légiójába.

Arról persze megfeledezett a kegyelmes ur, hogy a jegyzők olvasni is tudnak

s mint ilyenek ujságokat is járatnak, a melyekből értesülhettek, hogy az a nagy mandarin, akit az ellenzék dolgozni nem enged, egyebet sem tesz, mint vakációztatja a törvényhozást, mert nem tudja, vagy nem akarja munkaanyaggal ellátni. Az idén is egész tavasszal, meg az egész nyáron át szünetelt a parlament működése, s hogy valahogy maguknak a képviselőknek eszükbe ne juthasson a hosszú vakáció unalmában dologra gyűlni, hát királyi kéziratral még külön is lepecsételtette az országgyűlés kapuját.

S most, hogy a munka évadja újra beköszöntött, megint csak nincs mivel foglalatzkodni s a képviselők azzal mulatják magukat, hogy helylyel-közzel összejönnek egy formális ülésre s megállapítják, mennyi ideig adjanak maguknak újabb vakációt.

Ebben merül ki Bánffy báró munkaprogramja s az alelnök és bizottsági tagok választása, kérvények lemorzsolása és interpellációk után megint tiz napi vakációt szándékozik javaslatba hozni. Ha az ellenzék valamiben akadályozza a nemes bárót, hát ez a folytonos vakációzás lesz az, amiben meg fogja akadályozni s rajta lesz, hogy valóságra válják a Polónyi nő-tája:

»Ha még egyszer azt izeni,
Akkor neki el kell menni!«

Addig pedig csak hadd szidják a kormányparti ujságok az ellenzék obstrukciós kedvét, hadd korteskedjék a szellemes miniszterelnök a rászorult alantasok előtt az ellenzék által megakadályozott jó szándékaival, annál nagyobb harcikedvvel, a sikernek annál biztatóbb reményével készül az egész ellenzék s nemcsak annak becsúszott „szélső elemei“ az alkalomra, a mikor a kormánynak azt a jó szándékát, hogy az országot a törvény megkerülésével továbbra is megtarthassa a szolgátságban, tényleg meg is fogja akadályozni.

Elmultak már azok az aranyos idők, mikor az ellenzéki pártokat olyan szépen lehetett egymásra uszítani; kikopott a kormány a hitelből már azoknál is, a kiket a kormányparti terminologia „jobbérzésű, komolyabb ellenzékieknek“ szokott elnevezni, hisz épen Apponyi pártja, a mely olyan megbecsülhetetlen szolgálatot

TAUSZIG ÁRMIN

áruházában Pécssett

a legújabb őszi cikkek: u. m. selyem s ruhaszövetek, valamint a legújabb felöltők jutányos áron kaphatók.

tett Bánffy pártjának a provizorium tárgyalásánál, határozta el első sorban, hogy addig más napirendet el nem fogad, míg Bánffy színt nem vall a kiegyezés kérdésében.

Most majd „komoly” lesz minden elenzék, mert híven fogja teljesíteni kötelességét s ebben semmiféle kormánypárti becsmérlés nem fogja megtántorítani, mert hiszen az ellezőknek nem is a feladata, hogy a kormánypárt helyeslő elismerését kiérdemelje. Eléggé megkeserülte, hogy volt idő, mikor ez képezte ambícióját.

Hirek.

Pécs, 1898. szept. 30.

A kifizetett kontó.

A muzsa szolgálatában álló hölgyecskék gyakran jutnak oly helyzetbe, hogy több a kontójuk, mint a mennyi a gázsiból telik, de vannak módok, melyek azoknak kifizetésére rábírnak a közönség egyes ideálisabb lelkületű, gyöngéd és áldozatkész ifju tagjait.

Ritka eset, hogy e mód be ne vágjon, ha a médium jól kinézetik.

A kis művésznőt a divatárus lepi meg épen a kontóval.

— Nézd mama — szól a kis teremtés — mit csináljunk ezzel?

— Mennyi az?

— Ötvenhat forint.

— Az egész? Jöjjön holnap délelőtt 11 órakor pontosan.

A segéd menni akar, de a kis művésznő anyja visszatartja.

— Várjon csak. Ha holnap idehozza a számlát, akárkit talál is itt, gorombáskodjék egy kicsit. Érti?

A segéd megzavarodik.

— Hogy érti ezt nagysád?

— Hát ne szidja épen a jó Istenünket, hanem dörmögjön, hogy így-ugy, a gazdája bepöröl minket, ne bolondítsuk. De aztán ha a leányom magát kiutasítja, azért nem kell ám megharagudni. Majd meglátja, na, adjó.

A segéd kimászott.

— Mama — szól oda a kis művésznő a drága Szederváry Kamillához — kit invitáljak meg ahhoz a holnapi jelenethez?

A színházi anyjuk egy csöppet gondolkodik, aztán azt mondja hirtelen:

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az én nyaralásom.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Épen két éve, hogy a fővárosban lakom, de mondhatom, kevesebb idő is elég lett volna hozzá, hogy testestől-lelkestől fővárosi menyecske váljak belőlem. Nem csoda hát, hogy engem is elfogott a »nyaralási-láz«, mert itt már annyira divattá lett a nyaralás, a zöldbe való költözés, hogy a társaságban ugyszólván nem is tesz számot az, aki legalább pár hetet nem tölt a vidéken vagy fürdőhelyen, akár van rá szüksége, akár nincs.

Ha a doktorok a váltóláz ellen levegőváltoztatást ajánlanak, még inkább szükséges ez a »nyaralási-láz« ban szenvedőknek, mert ez ennek a bajnak egyetlen orvosszere s ha az ember olyan radikális »zöldbeli« kurán megy keresztül, a milyenben nekem volt részem, hát kigyógyul belőle örökre.

Annyira elfogott a nyáron a főváros falai közül való menekülés vágya, hogy ezt el nem hallgathattam leveleimben sem, melyeket vidéken lakó nővéremhez írtam, — s ime, alig telt el egy hét, levelet kaptam szeretetreméltó sógoromtól, a melyben udvariasan és ünnepé-

— Topp, megvan. a Hibb Győzit. Te, ez finom, fenkölt lelkű fiu. meglásd . . .
Megcsinálják pompásan másnap délre a jelenetet.

Ott van a fenkölt lelkű Hibb Győzi, a kedves uracs, egyedül van a kis művésznővel és udvarol melegen és az igazi lovagok minden finomságával.

Egyszer csak betoppan a divatárus segéd, be sem várva a kopogásra a »szabad«-ot.

— Kérem, kisasszony elhoztam a számlát.

A művésznő elhalaványodik. zavartan fölugrik, titkolódzással beszél a segédhez, de az hangosan felel:

— Jaj kérem, már nem várhatunk, az ur azt mondta, hogy bepörli az 56 frtért. Hát az én cipőmet ki fizeti meg?

— Na, most kotródjék és jöjjön holnap, — kiált rá fülíg pirosan a művésznő és az ajtóra mutat.

Zavartan, megütődve áll és hallgatja ezt egy darabig a fenkölt lelkű Hibb Győzi, az uracs, aki most lovagi felháborodásának utat engedve, odarohan a segédhez és felszólítja, hogy nevezze meg a főnöke nevét. Az alázatosan bemondja, hogy »Kohn Izsák ur« és elkotródik.

A kis művésznő pedig szomoruan szól:

— Lássá, ez a művészi élet öröme . . .

S letöröl hirtelen egy könyvet a szép szeméből és az ideális lelkű Hibb Győzi meghatva néz reá és hévvel ragadja meg a kezét. Szeretne valamit mondani, hogy ő majd kifizeli a számlát, de a lovagi kötelmek nem engedik. Gyöngéd bucsuzás után távozik . . .

S másnap nem jön a segéd a — kontóval.

— Látod Mici . . . mondja a mama.

S az olyan fenkölt lelkű uracs, mint Hibb Győzi, soha se fogja előhozni, hogy ő már rendezte a divatárus Kohn Izsák ural az ügyet.

Ton—csi.

Napirend 1898. október 1-én.

Naptár: szombat, okt. 1. — Róm. kath.: Remig pk. — Prot.: Remig. — Görög-ke: (szept. 19.) Trofim vt. — Zsidó: Thischri 15. S. Luccoth. — Nap két 5 óra 44 perckor; nyugszik 5 óra 22 perckor. — Hold két 5 óra 36 perckor délután; nyugszik 7 óra 30 perckor reggel. Utolsó negyed 7-én 7 óra 5 perckor este, újhold 15-én 1 óra 37 perckor délután, első negyed 22-én 10 óra 9 perckor reggel, holdtölte 29-én 1 óra 18 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, idő, eső várható.

Színház: »Talmi hercegnő«, operette.

lyesen meghívott, hogy pár hétre, vagy akár hónapra is szerencsétlenségem őket falusi magányukban.

Persze, hogy megörültem a meghívásnak, mert meg voltam róla győződve, hogy a legönzetlenebb vendégszeretet diktálta kedves sógoromnak azt a meghívó levelet s már előre is a legrózsásabb színekkel rajzoltam meg magamban az én nyaralásom idilli képét: a csendes falusi lakot, a hosszú sétákat az árnyas fasorok között, a kirándulásokat a virágos mezőre, az erdő titokzatos homályába stb. stb.

Férjem is kapva kapott az alkalmon, hogy néhány hetet tölthetek a vidéken a nélkül, hogy az sokba kerülne. Hamarosan készen voltam tehát az elhatározással s rögtön hozzá is láttam a csomagoláshoz; fővárosi ismerőseimnek tüntetőleg mondtam »Isten hozzád«-ot s boldogan ültem a vonatra, amely vágyaim Mekkájába volt röpitendő, pedig ha tudtam volna, hogy mi várakozik rám abban a falusi Mekkában, alighanem indulás előtt ott hagytam volna azt a kupét, melyben most oly örömmel foglaltam helyet.

Hja, akkor még sejtelmem sem volt róla, hogy sógorom szíves vendégszeretete mögött milyen nagy adag önzés rejtőzik; nem tudtam, hogy nővérem már hónapok óta gyöngékedik

— (Az aradi vértanúk emléke.) Mint minden évben, úgy az idén is meg fogják ünnepelni országszerte a szabadságharc tizenhárom vértanujának kivégeztetése napját s mint minden hazafias ünnepély előtt, úgy ennél is a jogászság indított városunkban mozgalmat és bár saját tagjainak közreműködésével, de a város hazafias közönségét vendégül látva fog október hatodikán nagyobb szabású gyászünnepélyt rendezni. Az ünnepély programjának megállapítása céljából Lázár Gyula, a jogász olvasóköri elnöke, holnap (szombat) délutánra gyűlésre hívta össze a jogászságot.

— (A megyei bizottsági tagok választása.) Baranyavármegyei megyei bizottsági tagjainak fele része a folyó évben kisorsoltatik és új bizottsági tagok fognak választatni, a mi természetesen nem zárja ki, hogy az ujonnan megválasztottak mellett a régiek is részben, sőt nagyobb részben ez új választás alapján továbbra is bizottsági tagok maradjanak. A választási elnök és alelnök kijelölésére felhívó rendeletet most küldte ki az alispáni hivatal az egyes kerületekbe s a javaslatba hozottakat a legközelebbi közgyűlés fogja ily minőségben kiküldeni, illetve a javaslatba hozottak helyett másokat kijelölni.

— (Névmagyarosítások.) A belügyi miniszter dr. Löwentheil Zsigmond orvos pécsi lakosnak »László«-ra, kiskoru Fleischmann Ede mohácsi lakosnak »Szentiványi«-ra történő névmagyarosítását megengette.

— (Doktorátus.) Kronesz József, Baranyavármegye negyedjelgyőzője Kolozsvárott sikerrel letette az államtudományi szigorlatot. Tudorá avatása holnap, szombaton lesz a kolozsvári tudományegyetemen.

— (Elmaradt kiállítás.) Az országos magyar kertészeti egyesület október első napjaiban gyümölcs- és kertészeti kiállítást akart rendezni. A fölhívások már szétmentek, a bejelentések is megtörténtek, de azért a kiállítás elmaradt, amint azt az egyesület az utolsó órában elhalasztotta. Annak, hogy a kiállítást nem tartják meg, az oka abban rejlik, hogy a virágkiállítás nem sikerülne és pedig

s a házi teendőket képtelen egyedül végezni; az én nyaralási lázam tehát épen kapóra jött a kedves sógoromnak, hogy sok költség nélkül becses személyemben kisegítő gazdaasszonyra tehessen szert.

Azt meg kell azonban adnom neki, hogy az első napon a legszivesebb, legelőzékenyebb házigazda volt — egészen ebéd utániig, a míg a cigarettára nem került a sor. Itt kezdődött aztán tulajdonképen az »én nyaralásom«.

— Sógorom, mint atéle elfogult falusi ember, egészen megbotránkozva adta tudtomra, hogy »hölgyeknek nem illik a »zájukba« a cigarettá.« Másnap már a fejemre citálta a Pesti Hírlap tárcáját, amely erősen megrója a cigarettázó hölgyeket s így ment ez a szekatura vagy öt napig, a mikor egy mentő gondolatom támadt: megkínáltam a sógor urat a cigarettáimból s ez csodálatos módon megváltoztatta a véleményét a cigarettázó hölgyek felől. Ez időtől fogva mindig együtt cigarettáztunk étkezés után, természetesen mind a ketten az én cigarettáimból.

Az első csatát tehát megnyertem, habár én fizettem a hadiköltséget, most már aztán biztosnak hittem, hogy zavartalanul fogom élvezhetni a zöldet. Élveztem is, de csak annyiban, hogy a zsalugáterek zöldre voltak bemázolva s a folyosó vadszőlővel befuttatva. Sétákról a szabadban, erdőn, mezőn — szó sem

azért, mert a királyné temetése alkalmából rendelt koszorúk majdnem az egész virágtermést fölemésztették. De tekintettel voltak a gyászra is s így történt a gyümölcskiállítás elmaradása is. A gyümölcsstermelőkre az egyesület elhatározása határozottan kárral jár, mert a téli gyümölcsökből igen sok termett, a legjobb minőségűből. Ennek a jó gyümölcsstermesnek a híre már a külföldre is eljutott s az idegen kereskedők nagyobb számmal akarták megnézni a budapesti gyümölcskiállítást, hogy a termelőknél nagyobb bevásárlásokat eszközöljenek. Ez az oka annak, hogy a kiállítás elmaradását vegyes érzelmekkel fogadják s úgy okoskodnak, hogy azért, mert nincs virág, a gyümölcskiállítást meg lehetett volna tartani.

— **(Elhalasztott temetés.)** Lapunk tegnapi számában közöltük *Blätterbauer* Vencel elhalálását s a temetés idejét, a kiadott gyászjelentésnek megfelelőleg, a mai napra, péntekre tettük. — Minthogy azonban a holttestnek Budapestről való átszállításában késedelem állott be, a temetés az újabb jelentés szerint, holnap, *szombaton d. u. 4 órakor* fog megtörténni a budai külvárosi halottasházból. A gyászistentisztelet megtartása is október 1-ről október 3-ra lett elhalasztva.

— **(Arany és ezüst tárgyak a régészeti kiállításban.)** Igen érdekes a Juhász László ügyvéd úr régészeti kiállításában korról-korra figyelemmel kíséreni, hogy mikor és mily alakban kezdett fellépni az arany és ezüst használata. Az őskor termében a celta ékszerek és tárgyak között látni egy rendkívüli becsű arany csüngőt és egy ruha-kapcsoló gyűrűt és látni ezüst celta pénzeket. Megtanulhatjuk ebből, hogy az arany és ezüst érc a bronz korban is már előfordult, de természetesen akkor még ritkaság számba ment. A római kor termében bámulatra méltó arany, ezüst és drágakő ékszereket látunk, a mi arra mutat, hogy az arany és ezüst a római korban már általánosabb volt — ezen ércből e korban nagy változatokban találhatók az ékszerek és római pénzek. Végre a népvándorlási kor is sok igen szép arany és ezüst díszítványt és ékszert mutat fel. Mint most értesü-

lehetett, mert a gyerekek nyári ruháját kellett megvarnom s a mikor ezzel készen voltam, nővérem azzal lepelt meg, hogy az ő ruháinak átalakítására is csak engem várt, mert én mint fővárosi asszony jobban értek ilyesmire, mint ő a maga falusi tapasztalatlanságával.

Ilyen kitüntetés elől csak nem lehetett kitérnem és szorgalmasan hozzáálltam, hogy nővérem garderobjában érvényesülni segítsem a *fővárosi ízlést*. De csakhamar be kellett látnom, hogy ebben a *boldog falusi magányban* nemcsak a toilette kérdésekben tudják méltányolni s ehhez képest értékesíteni is az én nagyvárosi tapasztalataimat, de tökéletes falusi gazdasszonyt is fedeztek fel bennem, a kire megnyugvással rá lehet bízni a háztartás körüli teendőket is, a kenyérsütést is beleértve.

El is ment a dolgos hírem a faluban. Egyik nap beállított a szomszédban lakó nagynéni s addig dicsérte jó gazdasszony voltomat, míg meg nem ígertem neki, hogy arra a pár napra, míg a leánya távol lesz a háztól, elvégzem helyette a — fejest. Át is küldte mindjárt másnap hajnali harangszó után a harangozót, hogy a *»nagysága keljen fel és jöjjön át fejni.* Sógoromban mégis volt annyi udvariasság, hogy a házon kívül való munkára szóló ezt a meghívót csak a reggelinél közölte velem, de az estéi tejés idejére azért mégis

lünk, a kiállítás megtekintésére ide fog érkezni holnap, szombaton reggel Budapestről *Hampel* József múzeumi vezérő, a magyar tudományos akadémia tagja és pár napot tölt annak megszemlélésével. Veleményéről annak idején értesíteni fogjuk olvasóinkat.

— **(A tizenhármas szám.)** Azt a babonás hitet, hogy a tizenhármas szám szerencsétlen, fényesen megcáfolja a pécsi honvédkéntesek tisztizsgájának eredménye. Ugyanis tizenhárom honvédkéntes ment az idén Székesfehérvárra a pécsi, tizenkilencedik honvédkéntesvizsgázóvizsgálótól, hogy ott vizsgára álljanak és mind a tizenhárom olyan sikerrel felelt meg a kívánt tudnivalókból, hogy egy sem bukott meg közülük, hanem mindannyian őrmesterekké lettek előléptetve. Ma reggel az öt óra tizenöt perckor érkező vonattal jöttek vissza az őrmesteri jelvényekkel földiszített önkéntesek Pécsre és ma már nagyobb részük fölkötötte a hosszú kardot is és úgy járkált a város utcáin. Holnap vagy holnapután elbocsájtják már őket az ezred kötelékéből és felöltik a kényelmes civil-ruhát. A honvédkéntesek vizsgálója különben is igen szép eredménnyel végződött Székesfehérvárról, a mennyiben a vizsgára jelentkezett negyvennégy önkéntes közül csak öt nem lett őrmesterré előléptetve.

— **(A színház megvizsgálása.)** A színház építését ellenőrző bizottság holnap délelőtt kilenc órakor vizsgálatot fog tartani a színház épületében, melynél jelen lesznek *Herbert* János gazdasági tanácsos elnökle alatt *Rauch* János főmérnök, dr. *Vasváry* Ferenc városi másod aljegyző, *Csonka* István, *Hillebrand* Ferenc és *Schlauch* Imre vállalkozók, továbbá a színház építését ellenőrző bizottság tagjai. A bizottság különösen a tűzbiztonságot illetőleg fogja tüzetesen megvizsgálni a színház épületét, nehogy a most kezdődő szezonn alatt valami szerencsétlenség érje a szép színházi épületet és az abban szórakozást kereső közönséget.

— **(Andrée és a spiritiszták.)** Binghamptonban (New-York állam) él egy *Mrs. Leege* nevű hölgy, a világhírű sarkutató unokatestvére, aki ott orvos. E hölgy állítása

pontosan figyelmeztetett, mert azért kijárt a házhoz a nagynénitől egy-egy liter tej.

De azért nem illenek ajkamat panaszszóra nyitni, mert bár napközben soha ki nem fogytam a munkából (a gyerekek is nap-nap után újra elnyűtték a ruhájukat a madárfészek után való mászkálásban s mindig újra kellett foltoznom), azért nem volt hiány szórakozásban sem. Nem volt ugyan szó sem fürdésről, sem ladikázásról, de volt más mulatság.

Sógorom, mint gazdálkodó ember, már hajnali négy óra előtt kelt és mindennap ott kaszinózott a zöldsalugáteres ablakom előtt a gulyással, meg a harangozóval, élénken tárgyalva a falu szenzációs eseményeit, a melyek közt nem az utolsó helyet foglalta el az én ottani nyaralásom s nem egyszer kellett hallanom a jó falusiaknak olyanféle bölcs vélekedését is, hogy engem után úgy hajtott el az uram, hogy így egymagamra olyan sokáig ellehetek idegenbe.

Muzsikában sem volt hiány, csak hogy ezt a szunyogok csinálták az ágyam körül s el nem hagytak volna szunnyadnom újra egy világért. Ha aztán ebéd után akartam pótolni elrabolt hajnali álmomat, akkor meg a gyerekek telepedtek le az ajtóim elé s ott őrlték nagy zajjal a kőport sónak, lisztnek, már a hogyan a játékok hozta magával.

A harmadik héten egy reggel borzasztó

szerint *Andrée*, aki maga is spiritista, évekkel ezelőtt őt is beavatta a szellem-világ titkaiba és már hosszabb idő óta telepathia útján érintkeznek egymással. Így kevéssel *Andrée* utrakelése után is, mint a *»Philosophical Journal*, az amerikai spiritiszták hivatalos közlönye írja, éjszakának idején egy szellem jelent meg előtte. Mikor a szellem intett neki, hogy kövesse, valami különös hatalom a levegőbe emelte s aztán hosszú ideig szállt erdők, mezők, városok és falvak fölött, míg végre az ocean fölött lebegett egy gleccserekekkel borított előhegység közelében. Itt a szellem parancsára megállt. Ekkor feje fölött megpillantotta az északi sarkot, lent pedig egy aerostat romjaiból összetákolt sátrat látott. A sátorban néhány férfi aludt a tűz körül, a kikben *Andrée*t és társait ismerte föl. Midőn *Mrs. Leege* fölébredt, természetesen binghamptoni lakásán, ágyában találta magát. Különös álmából azt következteti, hogy *Andrée* szerencsésen elérte az északi sarkot, semmi baja sincs és nemsokára visszatér. Egyébként a *»Philosophical Journal* a hölgy igazmondásáért és szavahihetőségéért föltétlen kezességet vállal.

— **(A szervezkedési szabályrendelet tárgyalása.)** Nap nap után üléseket tartottak a városházán *Majorossy* Imre polgármester elnökle alatt, melyen az új szervezkedési szabályrendeletet tárgyalták, javították a tanács tagjai. Sietős volt a munka, mert már legközelebb elő akarják terjeszteni azt a közgyűlésnek elfogadás végett s arra iparkodnak, hogy holnap már a végleges megállapodás eredményeként az egész szabályzó dr. *Fejérváry* Imre báró főispán elé terjeszthessék, ki holnapra már visszaérkezik Neuháusból, hova pár nap előtt nejeinek meglátogatása céljából utazott.

— **(Carnot emlékérmé.)** A párisi pénzverdében most a francia köztársaság volt elnökének, Carnotnak tragikus halálára emlékeztető emlékérmét vernek, melyet a két kamara tagjai között fognak szétosztani. Az érem *Roty M.* szobrász legjelesebb művei közé tartozik. Carnot a halotti ágyon fekvő van ábrázolva, előtte áll egy női alak, mely a gyá-

csirke-lármára ébredek; lótas-futás, láрма az egész portán. Alvásról többé szó sem lehetvén, sietve öltözködtem föl s épen akkor léptem ki a folyosóra, mikor a gyerekek az utca felől nagy diadallal hozták egy kotlós megcsonkított tetemet. A róka támadta meg szegényt és csirkeinek védelmében szenvedett hőshalált.

Sógorom, mint aféle praktikus ember, hogy a veszett fejszének nyele forduljon, rögtön ki is jelentette, hogy a kotlóst kell megcsinálni ma ebédre, ő bizony ma nem hozat hust, ugyis elég nagy a kára. Már-már ájulásra akartam fordítani a dolgot ennek hallatára, de aztán megdöntöttem, hogy falun úgy sem értenék ezt meg s az étlapon semmiféle ájuldozás nem változtatna, hát belenyugodtam a végzetbe.

De titokban irtam a férjemnek, hogy küldjön hamar hazahívó levelet, találjon ki akármilyen ürügyet, hogy milyen nagy a szükség rám odahaza. Így szabadultam meg aztán szép szerével a hónap letelte előtt az epedve várt nyaralásból, teljesen kigyógyulva az előbb oly nagyon gyötrő nyaralási lázból, de azért most is, a nyaralás befejezte után négy héttel, tart még az utókúra, mert a falusi üdülés fáradalmait még mindig nem hevertem ki teljesen. — Ilyen volt az én első nyaralásom.

Fővárosi menyecske.

szoló hazát ábrázolja, pálmáktól és koszoruktól környezve. Fölötte a Notre Dame de Fournière szép képe lebeg, a szerencsétlen eset napjának megjelölésével: »XXIV. Juin MDCCCXCIV.« A tuloldalalon a koporsó látható, melyben az áldozat pihen fényugártól beragyogva. Hat lefátyolozott gyászoló alak, a szemlélőtől elfordulva, kíséri a koporsót a Pantheonba, melynek körvonalai rendkívül finom távlatképben szemlélhetők, Az emlékérem 80 milliméter magas és 56 milliméter széles.

— **(Kóbor cigányok.)** Faraó fekete utódait csak nem lehet arra birni, hogy valahol állandóan megtelepedve, rendes, munkás életet folytassanak. Ők csak régi életmódjuk mellett érzik jól magukat. Gyorsan hevenyészett sátrakban, a gyékénnyel, ponyvával fedett kocsikon összeszorulva töltik az éjket és csak a szél és eső ellen panaszkodnak, mert enivaló gyanánt mindig akad egy-egy döglött birka, baromfi, a melyet ugyan sok esetben ők maguk tesznek néhaivá és épen ezért valóságos csapás jelenlétük arra a vidékre, a hol nagy számmal portyáznak. Mostanában Szabolcs környékén tanyáznak sokan ilyen kóbor cigányok, nyolc, kilenc kocsit is betöltenek és sok kárt okoznak a lakosságának, úgy, hogy folyton érkeznek ellenük a panaszok, minek következtében a csendőrség utasítást kapott, hogy rendszabályozza meg őket egy kissé s így szomorú napok következnek a barna népségre, a mi azonban csak átmeneti időszak lesz náluk, mert ha innen el is kergetik őket, majd megtelepednek rövid idő múlva az országnak valamelyik más vidékén, míg ott is uti laput nem kötnek a talpuk alá.

— **(Nemzetközi betörőbanda.)** A hirhedtté vált görög betörők: Papakosztá és társai elfogatása óta csökkent a fővárosban a betöréses lopások száma, de az utolsó hónapok alatt megint emelkedett. A rendőrség a jelek után indulva, nyomozni kezdett s az eredmény meglepő volt. Kiderült, hogy nemzetközi betörőbanda követte el a betöréseket itt is, Bécsben, valamint Berlinben is. Sőt valószínűleg Brassóban és Szeged környékén is működött a banda. A budapesti betörők feje, valami Liebermann Gyula nevű elzüllött ember, a ki uri lakást tartott a fővárosban. Duszgázdag módjára költekezett, lóversenyekre járt s orfeumokban mulatott. Kicsoda, micsoda, honnan veszi a pénzt, senki se tudta. Ez év augusztus 31-ére virradóra feltörték Markovits Dávid ékszerész csömöri-uti üzletét és kirabolták. A tettesek egy lóverseny-ticketet hagytak a feltört üzletben s ez lett később árulójuk. A ticket után néhány száz forint járt s Liebermann a lóverseny-irodába ment tudakozódni az elvesztett ticket után. A rendőrség ekkor letartóztatta. A betörő nem tagadta tettét, bevallott mindent, kivallotta büntársait is. Elmondotta, hogy ők törték fel s rabolták ki az ékszerész-üzleteket s bevallotta, hogy társai garázdálkodtak Bécsben és Berlinben. A Budapesti elrabolt doigok értékét körülbelül huszezer forintra becsüli a rendőrség. Vallomása folytán büntársait Bécsben is, Berlinben is letartóztatták. A budapesti bandából eddig tizennyolc tartóztatott le a rendőrség s még több elfogatás várható. Kiderült az is, hogy orgazdáik is vannak, kiknél az elrablott

holmikat értékesítették. Rössler Zsigmond keresi-uti, Kohn Lipót esömöri-uti és Lusztig Lipót újvásár-téri üzletében megtalálták a rabolt ékszerek nagyobb részét s így a rendőrség ma mindháromjukat letartóztatta. Tagadják, hogy részük volna a bűncselekményben, de a többiek ellenük vallanak. A vizsgálat tovább folyik.

— **(Jól vigyáztak.)** Sok régi mese forgott közszájon valamikor az éjjeli örökről, a kiket az éjjeli csendháborítók gyakran saját alabárdjukkal vertek el s viszont a kik utcákon keresztül üldöztek egy-egy rakoncátlan-kodó csoportot, a mely a békés polgárok éjjeli nyugalma megzavarta. Most már csak kevés helyen, leginkább falun vannak a régi éjjeli örökhöz hasonló alakok, a kiknek az éjjeli nyugalma fölötti örökös a kötelességük. Hanem úgy látszik, nem a legnagyobb lelkiismeretességgel teljesítik az ilyen éjjeli örök kötelességüket, legalább arra vall az, hogy panasz érkezett Egeréről *Karácsonyi József* és *Bódi József* éjjeli örök ellen, a kik a helyett, hogy éberen örökösök volna a csend és rend betartása fölött, lefeküdtek, egyik pláne egész kényelmesen az ágyba, a másik pedig az eresz alatt és ugyancsak aludták az igazak álmát, a mikor megtalálták őket. Most majd szigorú büntetést kapnak a kötelességmulasztásért.

— **(Beverték a fejét.)** Nagy verekedés volt Patacon folyó hó huszonötödikén, a melyben ugyancsak hullottak jobbra-balra az ütlegek. Legrosszabbul járt az abban részt vevők közül *Kardos József* odaváló lakos, a kinék alaposan beverték a fejét s még hozzá azt sem tudja, hogy ki volt az, a ki reá mérte a súlyos csapásokat. Most majd a csendőrség fogja kikutatni, hogy melyik verekedő okozta a *Kardos* fején levő folytonossági hiányokat.

— **(Egy párisi koldus.)** Egy Párisban lakó német naponkint a quai de la Volléen járt keresztül s egy bizonyos helyen mindig egy koldust látott, egy vak, remegő, köhécselő szegény öreg, aki részvétét annyira fölébresztette, hogy mindannyiszor megajándékozta őt. Egy napon azonban tévedésből egy kettős Lajos aranyat adott neki tiz centime helyett. Másnap tévedését észrevevén, minthogy nem volt oly gazdag, hogy ily fejedelmi ajándékokat adhasson, elhatározta, hogy megkíséríti azt visszaszerezni. Kiment a quaire, de a koldus nem volt ott; egy rendőr azonban, a kitől a koldus felől kérdezősködött, megmondta a koldus nevét és lakcímét: *mr. Boulart, rue Rocher, 102.* E ház nagyon fashionable-nek látszott s a jötevő nem tartotta észszerűnek ily elegáns palotában koldust keresni. A kapus azonban tudtára adja, hogy *mr. Boulart* csakugyan a házban lakik, még pedig a harmadik emeleten. Odafönt ismét habozni kezd, mert a lakás jóléről tanuskodik; végül mégis csönget s egy elegáns szobacicus ajtót nyit előtte. — »*Mr Boulart?*« — »*Itt lakik.*« — »*Beszélhetek vele?*« — »*Megnézem, hogy a monsieur fölkelt-e már s fogad-e látogatókat.* Kérem, lépjen a szalonba.« — *Boulart* ur már csakugyan fölkelt s fogad. Barátunk a hálószobába lép, mely csaknem oly finoman van berendezve, mint a szalon s egy elegáns reggeli toilettebe öltözött ur előtt áll, akinek egészen jó szemei vannak. Ez persze nem lehetett

a tegnapi koldus, de a látogató félénken bár, mégis elmondta, hogy tegnap egy, állítólag *Boulart* nevezetű koldusnak véletlenül kettős *Louis d'ort* adott tiz centime helyett. »*Lehetséges uram, még nem számoltam el, de azonnal megteszem.*« *Mr Boulart* egy csinos, szolid vas-pénzszekrényből kivesz egy piszkos zacskót, összeszámlálja a benne levő aprópénzt s csakugyan megtalálja és átadja a keresett aranyat. Elképzelhető a látogató csodálkozása, a ki csak akkor tért kissé magához, midőn a ház ura őt egész az ajtóig kíserte. Ekkor megfordult s így szólt: »*Bocsánat, nem méltányos, hogy ön becsületessége miatt kárt szenvedjen; itt van a két sous, melyet önnek tegnap adni akartam.*« És *Boulart* ur elvette a pénzt, zsebredugta, alázatosan köszönt s az idegen után még a lépcsőkön is utána kiáltotta, hogy »*Isten fizesse meg!*« Németünk azonban ez esemény után sokat vesztett jótékonyági hajlamaiból.

— **(A tizenkilencedik századbeli ember.)** Általános a vélemény, hogy az emberiség napról-napra satnyul, különösen Európában. Ezt a véleményt a katonai állítások statisztikájára alapítják, melyekből az tűnik ki, hogy évről-évre kevesebb ember válik be katonának és ezek is sokkal gyöngébbek, mint például az antik római világ ifjai, a kik közt alig akadt — untauglich. Ezt a nézetet azonban igen könnyen meg lehet cáfolni, ha egy kissé buvárokodunk. A fönmaradt csontvázak ugyanis világosan mutatják, hogy az akkori emberek többsége nem volt sem nagyobb, sem erősebb a mai európai embernél. Erre engednek következtetni az ókorból és a középkorból ránk maradt pajzsok, páncélok és hadiruhák is, valamint azok az életnagyságú emberi alakok, a melyeket történelmi emlékeken találhatunk. Augusztus korabeli latin írókban az olvasható, hogy a római katonák javarésze átlag egy méter és hetvenkét centiméter magas volt. Az sem igaz, hogy különösen az iparos országok lakossága satnyulna leginkább. *Kruse dr.* bonni tudós nagy tanulmányban foglalkozik ezzel a kérdéssel és kijelenti, hogy az európai ember épenséggel nem satnya és nincs ok semmitéle sötét pesszimizmusra.

— **(Tilos a szerelem.)** A berlini »*Neues Theater*« új igazgatója: *Nusche Butze* asszony elhatározta, hogy színházát a pajkos muzsa helyett a szigorú erkölcsnek fogja a szolgálatába állítani. E végből nemcsak a műsort állította úgy össze, hogy az apácázárdák testületileg felvonulhatnak az előadásra, hanem kiterjed a figyelme társulatának a magán életére is — megkívánja, hogy színházának tagjai szintoly erkölcsösek legyenek, mint a milyen morálisak a darabok, melyekben játszanak. És hogy *Nusche-Butze* asszony nem tréfál, arra eklatáns példa a következő eset: A színház egyik naivájáról megtudta a szigorú hölgy, hogy benső viszonyban van egy udvarlójával, annyira, hogy a viszonynak már következménye is van. *Nusche-Butze* asszony tehát irodájába citálta a fiatal hölgyet és addig vallatta, mignem a szép vékező beismerte, hogy törvénytelen anyai örömöknek örvend. Ám az örendezésnek vége szakadt, mert *Nusche-Butze* asszony felbontotta a színésznő szerződését, a ki most már boszus lett és a

szerződés felbontása miatt bepörölte az erény szigorú őrzőjét. Azzal érvel, hogy Nusche-Butze asszonynak semmi köze sincs az ő magánéletéhez, de meg különben is, mint színésznő, feloldva érezheti magát a közönséges nyárs-polgári morál szabályai alól. A közönség nem vonja meg becsülését a színésznőtől, ha ez nem a törvényes formák betartásával veszi is ki részét a szerelemből. A berlini bíróságnak tehát módjában lesz, hogy egy érdekes erkölcsi problémával foglalkozzék és megállapítsa: csakugyan más erkölcsi törvények állanak-e a színésznőre, mint a többi nőre.

Lapunk mai számában közzétett **Tauszig Armin** hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 30. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 55.2 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 15.0 °C

» maximuma : 19.9 °C

» minimuma : 15.4 °C

Párányomás : 12.6 mm.

Relatív nedvesség : 99%

Felhőzet : 10° N 6. ●

Szélirány s erő : N. W. ○

Csapadék 24 órai : 10.8 mm. eső.

Ködös, esős, enyhe.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Színházi jelentés.** A pécsi nemzeti színház igazgatója, *Somogyi Károly*, ma bocsátott ki egy rövid színházi jelentést, melyben tudatja, hogy az előadásokat holnap, szombaton fogja megkezdeni a *Talmi hercegnő* című operetttel, melyben a társulat-

nak néhány új tagja is szerepel. Az első előadásra jegyeket lehet váltani már ma (pénteken) délután 3—5 óra között a színházi pénztárnál.

○ **A színügyi albizottság ülése.** A színügyi albizottság ma délután s ezentul minden pénteken délután öt órakor ülést tart a színház épületében levő igazgatói irodában *Krasznay Mihály* elnöklete alatt. Ezek az üléseken szokták megállapítani rendszeren a jövő heti színházi műsort s reméljük, hogy az idei szezonban nagyobb következetességgel is fogja betartani az igazgató, mint tavaly és az előző években.

○ **Színészet Mohácson.** Kiss Pál, a szepesi szini-kerület igazgatója társulatával mintegy hat hetet töltött Mohácson jobb-roszszabb szerencsével, már a mi a kasszát illeti. A társulat egyike a jobb vidéki társulatoknak. Ugy az igazgató, mint a társulat tagjai iparkodtak a mohácsi szinpartoló közönséget meghódítani, de az időjárás, az augusztusi és szeptemberi forró esték nem kedveztek a különben is semmi szellőző készülékkel nem bíró iparos-köri nagyteremben tartott előadásoknak. Nem szívesen vesz este a közönség »gőzfürdőt«. Alkalmas nyári aréna pedig Mohácson nincs. Kedden bucsuzott el a társulat a közönségtől a »hipnotizált anyós« vigjátékkal, mely *Krasznay Andor* jutalomjátékaul ment. Vagy husz év óta olyan válogatott és nagyszámu közönség szintársulat előadásán Mohácson még nem volt együtt. Így tudta *Krasznay* kacagató, élvezetes játékát a mo-

hácsi közönség meghálálni. Mint ritkaságot említi meg tudósítónk a pénztár bevételeit, rendes helyárrakkal 200 forintnál jóval több jött be s akik eljöttek nem is bánták meg, jól mulattak az összevágó előadáson. A társulat innen Iglóra ment, a hol szombaton kezdi meg évadját.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

Az 1898. évi október hó 3-ik napján.

1. Báróc András és társ. — Böróc András és neje d. e. 9 óra.
2. Joszt Jakab — Schwarc Adolfné d. e. 9 és fél óra.
3. Gerényi Györgyné — Mufits Antal és neje d. e. 10 óra.
4. Vukovits Jováné — Szigriszt Ferenc 10 és fél óra.
5. Gold Mór — Krausz Dávid és társa d. e. 11 óra.

Törvénykezés.

§ **Nekem olyan asszony kell** A nőta szövege szerinti asszonyt akart látni feleségében *Gerber Ignác* lantsuki német ember, a ki aztán ezt a nézetet vallva, ugyancsak sok keserűséget okozott a feleségének, a kivel még 1874-ben lépett házasságra s már négy felnőtt gyermekük is van.

Hosszu házasságuk alatt mindig rosszul bánt feleségével és még akkor sem volt iránta kimélettel, a mikor az betegen feküdt. Pedig a szegény asszonyt ugyancsak megviselte a

nehéz élet; a folyó év tavaszán már mindig betegeskedett és májusban már kénytelen volt ágyba feküdni.

Gerbert ez nemhogy szánalomra indította volna, hanem még jobban felbőszítette felesége ellen, folyton szidta, hogy a házat rem tartja rendben s nem várja terített asztallal hazaérkezésekor és május huszonötödikén este, mikor gyermekei nem voltak odahaza, hajánál fogva kihuzta feleségét az ágyból, megrugta és mint az asszony később gyermekeinek és az ugyanazon udvarban lakó Spitzéknek panaszkodott, összetaposta.

Az asszony kimenekült dühöngő férje elől az istállóba és ott lefeküdt a széna közé, a honnan hazaérkező gyermekei bevitték Spitzék lakására, a hol belső elvérzés következtében még azon éjjel meghalt.

A brutális férj fölött ma ítélte a pécsi kir. törvényszék és három évi fegyházbüntetést mért rá, mely ítélet ellen az, valamint védője, dr. Kónc Adolf mohácsi ügyvéd, ugy sulyosbításért dr. Gyenes, kir. alügyész is felebbezést jelentettek be.

§ Itélethirdetés. Gyurin Mihály (Mió), Benák Sztipó és Mihalef Sztipó, 20 évnél fiatalabb sokac legényeket lopás és idegen vagyon rongálása miatt a pécsi kir. törvényszék annak idején és pedig a két első egy-egy havi fogházra, Mihalefet pedig tizennégy napi elzárásra ítélte. Felebbezés folytán a kir. ítélőtábla és a Curia elé került az ügy, a hol az elsőbírói ítélet jóváhagyatott. Ma hirdették ki a jogerős ítéletet a vádlottak előtt, kik a kir. ügyészségnél

azt kérelmezték, hogy büntetésük kitöltésére adjon nekik haladékot addig, míg a termények betakarítását befejezik. A kérelemre vonatkozólag a kir. ügyészség saját hatáskörében fog határozatot hozni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése szeptember 30-án. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésében harmadszori olvasásban is megszavazta a királyné emlékének törvénybe iktatásáról szóló törvényjavaslatot. Azután Szilágyi Dezső elnök indítványozta, hogy a holnapi ülés napirendjére az alelnök és a megüresült bizottsági helyekre történendő választások tűzessenek ki.

Polónyi hozzájárul az indítványozott napirendhez, de konstatálni kívánja, hogy a Ház egy hónap óta semmi komoly munkát nem végzett. Ugyaníly értelemben nyilatkozott Kossuth Ferenc is, ki megbotránkozását fejezte ki az időnek ilyen elpocsékolásán.

Apponyi Albert szintén elfogadja a napirendet, de csak azért, mert az nem tartalmaz érdemleges tárgyakat. Kijelenti, hogy ma a helyzet sulyosabb, mint valaha, mert az osztrák kormány a Reichsrathban a kiegyezési javaslatokat olyan indokolással nyújtotta be, hogy a mit Ausztria elveszít a fogyasztási adók átutalásánál, azt ellensúlyozni fogja a fölemlendő magyar kvóta. Ugy látszik tehát, hogy paktum kötött a kvóta fölemlésére.

Bánffy Dezső, miniszterelnök azt vála-

szolja Apponyinak, hogy a kormány igenis megállapodott az osztrák kormányval az egyöntetű eljárásban a javaslatok benyújtására nézve, de a kvótára nézve semmiféle megállapodás nem történt. A kvótában való megállapodás a kvótabizottságok dolga; megállapodnak pedig olyan alapon, a mint azt a legszigorubb követelményeknek megfelelőleg helyesnek tartják, akár az osztrák, akár a magyar bizottság álláspontját veszik kiindulópontul. Ha az osztrák kvótabizottság az indokolásában a magyar kvóta fölemlését helyezi kilátásba, vagy azt óhajtja, (egy hang: követeli!) hát követeli, akkor ez az ő egyéni nézete. Ismétli, hogy a kvótára nézve a két kormány között semmiféle megállapodás nincs, méltatlan dolog tehát a kormányt ilyesmivel gyanusítani. Ami a kiegyezési javaslatokat illeti, reméli, hogy a jövő héten azok már tárgyalhatók lesznek, de a javaslatok most még a bizottság előtt vannak, mikép kívánhatják hát, hogy már a Házban tárgyalásra kitűzessenek. De ha azzal a váddal lépnek föl, hogy komoly munkát nem tárgyalunk, kérdi, ki akadályozta ezt meg eddig? Az urak vannak más véleményen, holott jó lett volna, ha a Margithidról szóló javaslatot is letárgyaltuk volna, mert a kis vizállás mellett az ősszel az építés megkezdhető lett volna. A vádat tehát el nem fogadhatja. (Helyeslés jobbfelől.)

Horánszky csak azt konstatálja, hogy a kormány máris megszegte az 1898. évi I-ső törvénycikket, mert nem terjesztette be az ön-

lok
gy-
em-
atin
nák
nti-
ilö-
lna
ul-
ki-
em
zi-

lini
tze
ros
a
ü-
ák
a-
án
jai
en
k.
ál,
A
ru
r-
ö-
e-
lig
e,
d.
rt
ló
a

álló gazdasági berendezésről szóló javaslatot, holott már május óta tisztában volt a helyzettel.

Az ülés 11 órakor ért véget.

TÁVIRATOK

— **Khinai dolgok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pekingből jelentik, hogy a császár halála küszöbön áll, de ha be is következik, ez a helyzetre befolyással nem lesz. Hogy a helyzet milyen, azt élénken illusztrálja az a másik tudósítás, a melyet a londoni Times közöl s a mely szerint a reformpártiak hat hívét, köztük Kang-Ju-Mei fivéreit, egy cenzort, a kormányzó fiát az anyacsászárné ellen szőtt összeesküvés miatt kivégezték; Kang-Ju-Meit pedig Formozában letartóztatták.

— **Sárgaláz Amerikában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Louisiana államban erősen dühöng a sárgaláz, mit a Cubából hazatért csapatok terjesztettek ott el.

— **Ujonejtaléki provizorium.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Fejérváry, honvédelmi miniszter által beterjesztett ujonejtaléki törvényjavaslat indokolása kiemeli, hogy az ujonejtaléki most újabb tíz évre kellene megállapítani, mivel az a tíz év, amelyre az meg volt állapítva, az idén lejár. De a kiegyezési javaslatokat egy ilyen hosszabb időre szóló javaslat nagyon komplikálná, azért az ujonejtaléki csak egy további évre való megállapítását hozta javaslatba.

— **Ultimátum Kréta ügyében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A krétai kérdés rendezését sürgető ultimátumot a hatalmak képviselői tegnap adták át a szultánnak.

— **Eszterházy Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi Journal szerint Walsin-Eszterházy őrnagy szerda óta Párisban van.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Reichsrathnak ma délben kezdődött ülésén *Schönerer* sürgősségi indítványt terjesztett be, hogy a nyelvrendeletek azonnal vonassanak vissza s a német nyelv az egész birodalom hivatalos nyelvének dekretáltassék. *Hochenburg* pedig fölhitva a kormányt, hogy a kiegyezési javaslatokat azonnal vonja vissza s kezdjen új tárgyalásokat a magyar kormányval.

— **A budapesti merénylők ítélete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Abban az operette-pörben, melyet a budapesti büntető törvényszék tegnap kezdett felségsértés címén tárgyalni, ma hozták meg az ítéletet, mely szerint *Muzsik József* három évi, *Hartmann Lajos* és *Kovács Gyula* két-két évi fegyházra ítéltettek.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.*)

Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista
uj takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Hirdetések.

1481. sz. Berkesd község elüljáróságától.
I. 1898.

Korcsmaház bérbeadása.

Berkesd község alulírott elüljárósága ezennel közhirrre teszi, hogy a község tulajdonát képező

korcsmaház

a hozzá tartozó melléképületekkel együtt, három egymásután következő évre, azaz: 1899. évi január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig terjedő időre **Berkesd község házában 1898. évi október hó 9-én délután 2 órakor** megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Az árverési föltételek a berkesdi körjegyzői irodában megtekinthetők.

Berkesden, 1898. évi szeptember hó 28-án.

Repka József **Tarr József**
körjegyző. biró.

Elismerés az érdemekért!

Wilhelm Ferenc gyógyszerész urnak
Neunkirchen, Bécs mellett, Altona, 1897.
augusztus 11-én.

Már 70 éves vagyok és 10 évig szenvedtem izületi-csúz és aranyeres-gumókban és nem tudtam segítséget találni. Az Ön Wilhelm-féle antiarthritikus anti rheumatikus vértisztító theája 3 heti használata által teljesen megszabadultam szenvedéseimtől, ezért Önnek, valamint a Grófnénak, kinek nyilatkozatát a hírlapokban olvastam, hálás köszönetemet nyilvánítom.

Kitünő tisztelettel
Ackermann Christ. magánzó
Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.
Kapható minden gyógyszerertárban.

1482. sz. Ellend község elüljáróságától.
I. 1898.

Korcsmaház bérbeadása.

Ellend község alulírott elüljárósága ezennel közhirrre teszi, hogy a község tulajdonát képező

korcsmaház

a hozzá tartozó melléképületekkel együtt, három egymásután következő évre, azaz: 1899. évi január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig terjedő időre **Ellend község házában 1898. évi október hó 12-én délelőtt 8 órakor** megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Az árverési föltételek a berkesdi körjegyzői irodában megtekinthetők.

Ellenden, 1898. évi szeptember hó 28-án.

Elüljáróság.

Kacskovics Géza

fűszer és csemege kereskedő Pécsen, Jókai-tér 5. sz.

ajánlja legfin. Leipnik-Lundenburgi cukorját kis és nagy süvegekben, nemkülönben koczka-cukort 5 kilós csomagokban és kimérve, ugyszintén: kitünő finom Cuba, Moecca, Arany, Jáva, Ceylon nagyszemű, Portorico, Santos és pörkölt-kávét, valamint a legkedveltebb pótkávét. Továbbá: Carolinai, Clace, Japun és Rangau rizseit és árpakásait. Hüvelyes árut.

Világítási anyagokat ugymint: finom amerikai, magyar és (szalon) császár petróleum és különféle gyertyáit.

Raktáron tart legkiválóbb bel és külföldi sajtokat u. m. Ementali, Gorgonzola, Strachino, Groji, Parmezán, Linburgi, Romadour, Imperiál, Trapista, Tengeri, Kárpáti kövér téglasajt, Késmárki- és Liptói-turót, nemkülönben: Halak és mustárokat, déli-gyümölcsöket, olajokat, kitünő Thea és Rumot, bel és külföldi cognacot.

Ezen kívül kaphatók: minden néven nevezendő fűszer-árak, bel és külföldi likőrök, borok és pezsgők, valamint mindennemű ásvány- és savanyu-vizek.

Gőzhenger malmi liszt raktára.

Naponta friss felvidéki és nagy alföldi rozs-kenyér, valamint friss jégbehűtött sör, bor, likőr, pálinka és gyümölcs. Az idény alatt Arany-hegyi és Badeni szőlő.

Dohány-tőzsde. Okmány bélyegek, váltók, úrlapok és összes postai cikkek, ugyszintén: játék-kártyák és helybeni hírlapok árusítása.

Árak a legjutányosabbak. Pontos kiszolgálás.

kitünő tisztelettel

Kacskovics Géza
fűszer és csemege-kereskedő.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.